

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/786/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217455
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C/106/2012-136 zo dňa 28.5.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa alebo len súd) napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanými žalobami voči žalovanému účastníkovi domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených súdom prvého stupňa, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

V predmetnej veci súd uznesením pod č. k. 1C/106/2012- 8 zo dňa 9.10.2012 spojil podľa ustanovení § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie vecí pod sp. zn.: 1C/106/2012, 1C/123/2012, 1C/124/2012, 1C/126/2012, 1C/136/2012, 1C/141/2012, 1C/176/2012, 1C/181/2012, 1C/185/2012, 1C/191/2012, 1C/201/2012, 1C/207/2012, 1C/209/2012, 1C/218/2012, 1C/227/2012, 1C/231/2012, 1C/239/2012,

1C/252/2012, 1C/261/2012, 1C/278/2012, 1C/282/2012, 1C/300/2012, 1C/328/ s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 1C/106/2012.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že spis 6Er/825/2010 - týkajúci sa spisu 1C/106/2012, povinnou bola I. W.. Žiadosť o vydanie poverenia došla súdu dňa 9.12.2010. Dňa 15.12. 2010 súd vyzval oprávneného na predloženie žiadosti povinného o poskytnutie úveru a dňa 18.2.2011 súd túto správu urgoval. Až 7. 4. 2011 oprávnený oznámil súdu, že požadovanými žiadosťami nedisponuje, preto dňa 16.6.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.7.2011 a exekučné konanie bolo zastavené dňa 19.8.2011. Právoplatnosť uznesenie nadobudlo 12. 9. 2011. Vo vzťahu k spisu 1C/106/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/562/2011 - týkajúci sa spisu 1C/181/2012, povinným bol N. I.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 28.6.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18. 8. 2011. Dňa 19.8.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.9.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/181/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/17/2004 - týkajúci sa spisu 1C/123/2012, povinný je I. G.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 15.1.2004 spísaním návrhu u súdneho exekútora. Súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 15. 2. 2004 a dňa 16.2.2004 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 1. 2010 došla súdu žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 22. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora , ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, trovy si neuplatňuje. Oznámil aj výšku vymoženej pohľadávky. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.9.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 2.12.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/123/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/180/2003 - týkajúci sa spisu 1C/124/2012, povinným bola V. G. I.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 8.11.2003 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 2.12.2003, o ktorej súd rozhodol dňa 16. 12. 2003. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 22. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora , ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, vyčísliť si aj exekučné trovy. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.6.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí žaloby oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.8.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/124/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/163/2003 - týkajúci sa spisu 1C/126/2012, povinným bola M. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 11.10.2003 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.11.2003, o ktorej súd rozhodol dňa 21.11.2003. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6.12.2010 túto žiadosť zaslal súd doterajšiemu exekútorovi na písomne vyjadrenie, vyzval ho na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia, vyčíslenie nevyhnutných trov a zároveň ho súd vyzval oznámiť, či v priebehu exekúcie bola vymáhaná pohľadávka, resp. jej časť vymožená. Dňa 23. 12. 2010 došlo súdu podanie exekútora , ktorý oznámil, že so zmenou exekútora súhlasí, trovy exekúcie si neuplatnil a oznámil výšku vymoženej časti pohľadávky. Následne uznesením zo dňa 26.1. 2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský

súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.2.2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí návrhu o zmenu súdneho exekútora. Právoplatnosť nadobudlo dňa 27.4.2012. Vo vzťahu k spisu 1C/126/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/521/2009 - týkajúci sa spisu 1C/136/2012, povinným bol K. Ž.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu dňa 26. 8. 2009. Prípisom zo dňa 2.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorú urgoval prípisom zo dňa 20.11.2009. Dňa 14.12.2009 došla súdu odpoveď oprávneného, že zmluvu nepredloží a následne uznesením zo dňa 16.2.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.3.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť 17.5.2010. Dňa 18.6. 2010 súd zastavil exekučné konanie . Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.6.2010. Vo vzťahu k spisu 1C/136/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia v zákonnej lehote.

Spis 6Er/143/2011 - týkajúci sa spisu 1C/141/2012, povinným bola I. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 22.2.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.3.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 23.3.2011. tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.4.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/141/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/393/2010 - týkajúci sa spisu 1C/176/2012, povinným bola Y. K.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.6.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 12.7.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.11.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil . Právoplatnosť nadobudlo dňa 9.2.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/176/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/100/2009 - týkajúci sa spisu 1C/185/2012, povinným bol N. Š.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 12.2.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.3.2009. Prípisom zo dňa 11.3.2009 súd vyzval oprávneného špecifikovať trovy exekúcie oprávneného uvedené v návrhu vo výške 93,07 eur, ako aj podanie správy z akej vychádzal pri výpočte trov právneho zastúpenia . Zástupca oprávneného zaslal súdu oznámenie podľa požiadavky súdu, ktoré došlo súdu dňa 27.4.2009. Následne dňa 5.5.2009 súd vyzval exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorá je podkladom pre exekučný titul. Dňa 21.5.2009 došlo súdu oznámenie exekútora o tom, že požadovaný doklad nepredloží. Dňa 26.5.2009 súd opätovne žiadal zabezpečenie požadovanej listiny, ktorú exekútor vyžiadal priamo od oprávneného a oprávnený z dôvodu značnej administratívnej náročnosti listinou , ktorá došla súdu 29.7.2009 požiadal o predĺženie lehoty o 60 dní. Dňa 21. 9. 2009 zaslal požadované doklady a súd uznesením zo dňa 27.11.2009 exekučné konanie v časti o vymoženie 268,20 eur ako aj vymoženie úrokov z omeškania nad výšku 8 % ročne zo sumy 260,20 eur od 17. 9. 2008 do 16.12.2008 a zo sumy 195,18 eur od 17.12. 2008 do 19.1.2009 a zo sumy 137,12 eur od 20.1.2009 do zaplatenia a vymoženie trov rozhodcovského konania v sume 90,55 eur zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2009. V prevyšujúcej časti súd vydal poverenie dňa 27.11.2009 a dňa 2. 11. 2010 vydal opravné uznesenie. Vo vzťahu k spisu 1C/185/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti exekútora na vydanie poverenia.

Spis 6Er/278/2010 - týkajúci sa spisu 1C/191/2012, povinným bola Z. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 18.3.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.4.2010. Súd zisťoval, či povinná je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a po dôjdení správy (spisovaná 12.5.2010) súd vydal poverenie dňa 26.5.2010. Vo vzťahu k spisu 1C/191/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/519/2010 - týkajúci sa spisu 1C/201/2012, povinným bol N. Y.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 19.5.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 19.8.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/201/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/118/2010 - týkajúci sa spisu 1C/207/2012, povinným bol I. R.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 1.2.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.2.2010. Prípisom zo dňa 24.2.2010 vyzval na predloženie zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Uznesením z 11.6.2010 súd žiadosť o vydanie poverenia zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.9.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 11.11.2010. Uznesením zo dňa 22. 11. 2010 bolo exekučné zastavené, právoplatnosť nadobudlo 18.11.2010. Vo vzťahu k spisu 1C/207/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/590/2011 - týkajúci sa spisu 1C/209/2012, povinným bola I. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 15.7.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.9.2011 o ktorom súd rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol, a to uznesením zo dňa 13. 9. 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 10. 2011 a uznesením zo dňa 25.10.2011, právoplatným dňa 31. 10. 2011 bolo exekučné konanie zastavené. Vo vzťahu k spisu 1C/209/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/614/2009 - týkajúci sa spisu 1C/218/2012, povinným bol G. U.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 14.8.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.9.2009. Prípisom zo dňa 28.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Urgovaná bola 9. 12. 2009 a uznesením zo dňa 19.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.6.2010 uznesenie súdu prvého stupňa. Právoplatnosť nadobudlo dňa 17.8.2010. Súd uznesením zo dňa 3. 9. 2010 exekučné konanie zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.12. 2010. Vo vzťahu k spisu 1C/218/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/850/2010 - týkajúci sa spisu 1C/227/2012, povinným bol N. Š.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 22.10.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 30.12.2010 uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.1.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia súd zamietol a uznesením zo dňa 17.2.2011, právoplatným 15.2.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Vo vzťahu k spisu 1C/227/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/662/2009 - týkajúci sa spisu 1C/282/2012, povinným bol S. U.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 25.8.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.10.2009. Prípisom zo dňa 16.10.2009 súd žiadal oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Oprávnený listom došlým súdu 18.11.2009 požiadal súd o informáciu o stave konania, na ktorú súd odpovedal dňa 23.11.2009 a opätovne vyzval na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený zaslal súdu list, ktorý došiel súdu dňa 14.12.2009 a oznámil, že požiadavka exekučného súdu na predloženie zmluvy o úvere nemá oporu v exekučnom priadku a je nad rámec prieskumnej povinnosti exekučného súdu. Súd následne uznesením zo dňa 17.2.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie odvolaním napadol oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.5.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.6.2010. Dňa 19.7.2010 súd uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 7. 2010 exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 1C/282/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/78/2011 - týkajúci sa spisu 1C/231/2012, povinným bol U. Ž.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 21.1.2011 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.2.2011, o ktorej súd rozhodol dňa 17.2.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 3. 2011. Uznesením zo dňa 6. 5. 2011 súd exekučné konanie zastavil a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.10.2011.

Vo vzťahu k spisu 1C/231/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/760/2009 - týkajúci sa spisu 1C/239/2012, povinným bola G. Ž.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 3.10.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.10.2009. Prípisom zo dňa 29.10.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Dňa 10.3.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.6.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 16.8.2010. Uznesením zo dňa 3. 9. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. 9. 2010 súd exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 1C/239/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/393/2010 - týkajúci sa spisu 1C/252/2012, povinným bola Y. K.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2010 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.6.2010, o ktorej súd rozhodol dňa 12.7.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.11.2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Právoplatnosť nadobudlo dňa 9.2.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/252/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/162/2009 - týkajúci sa spisu 1C/261/2012, povinným bola N. C.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 7.3.2009 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 6.4.2009. Prípisom zo dňa 7.4.2009 súd žiadal oprávneného špecifikovať trovy exekúcie podľa návrhu vo výške 98,04 eur. Odpoveď došla súdu 27.4.2009. Prípisom zo dňa 6. 5. 2009 súd vyzval exekútora predložiť zmluvu o úvere ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Dňa 2+. 5. 2009 došlo oznámenie exekútora o tom, že doklad súdu nepredloží. Dňa 26. 5. 2009 súd opätovne vyzval exekútora na predloženie zmluvy a exekútor vyzval na predloženie zmluvy priamo oprávneného. Oprávnený požiadal o informáciu o stave konania, o ktorej ho informoval súd 8. 7. 2009 a opätovne ho vyzval na predloženie požadovanej zmluvy. Listom došlým súdu 29. 7. 2009 oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní z dôvodu značnej administratívnej náročnosti. Až 21. 9. 2009 došla súdu požadovaná listina. Následne uznesením zo dňa 27. 11. 2009 súd exekučné konanie v časti istiny 391,02 eur s 0,25 % úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 391,02 eur od 8.7.2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5 % ročne zo sumy 531,08 eur od 20. 4. 2008 do zaplatenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2009 a v prevyšujúcej časti súd dňa 27. 11. 2009 vydal poverenie. Vo vzťahu k spisu 1C/261/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/522/2011 - týkajúci sa spisu 1C/278/2012, povinným bola J. H.. Žiadosť o vydanie poverenia bola súdu doručená dňa 3. 8. 2011. Dňa 19. 8. 2011 súd žiadosť o udelenie poverenia v časti úrokov z omeškania nad výšku 10 % ročne zo sumy 229,04 eur od 26. 1. 2009 do 20.10.2009, zo sumy 219,04 eur od 21.10.2009 do 19.7.2010 zo sumy 209,041 eur od 20. 7. 2010 do zaplatenia zamietol a v prevyšujúcej časti bolo vydané poverenie dňa 19.8. 2011. Vo vzťahu k spisu 1C/278/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/618/2008 - týkajúci sa spisu 1C/300/2012, povinným bol U. Č.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 1.11.2008 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 1.12.2008, o ktorej súd rozhodol dňa 15.12. 2008 vydaním poverenia. V rámci kontroly spisu súd dňa 18.5. 2009 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok, ktoré oprávnený zaslal súdu dňa 21. 9. 2009. Vo vzťahu k spisu 1C/300/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Spis 6Er/110/2005 - týkajúci sa spisu 1C/328/2012, povinným bol C. H.. Exekučné konanie bolo začaté dňa 27.4.2005 spísaním návrhu u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.5.2005, o ktorej súd rozhodol dňa 23.5.2005 vydaním poverenia. Dňa 22. 11. 2010 došla súdu žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 6. 12. 2010 súd túto žiadosť zaslal exekútorovi na písomné vyjadrenie a v prípade, že neexistujú dôvody pre vyhovenie (zmenu exekútora) súd ho vyzval aj na predloženie exekučného spisu, originálu poverenia

a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Dňa 23.12.2010 súdu došla správa exekútora v ktorej súhlasil so zmenou exekútora a vyčísliť si aj trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 4.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil j. Zároveň návrh oprávneného na zmenu exekúcie zamietol. Zároveň rozhodol o trovách exekútora. Uznesenie napadol odvolaní oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.8.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a zmenil uznesenie o výroku o trovách exekúcie. Právoplatnosť nadobudlo dňa 19.10.2011. Vo vzťahu k spisu 1C/328/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, predloženého žalobcom súd zistil, že týmto bola stanovená majetková škoda, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Škoda bola stanovená, pokiaľ ide o žaloby označené ako NZP a NP vo výške 30,76 € a pokiaľ ide o žaloby označené ako ZE vo výške 31,68 €. Tento súd hodnotil ako listinný dôkaz.

Návrh žalobcu zo dňa 23.5.2014 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti zamietol s odôvodnením, že o tejto ústavnej sťažnosti už rozhodol Ústavný súd SR (išlo o sťažnosť proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/56/2012), a to uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, ktorá sťažnosť bola odmietnutá pre nedostatok právomoci na preskúmanie sťažnosti, z ktorého dôvodu konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania.

Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 3,5,6,9, 15, 17 a 19 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v spojení s ustanoveniami §§ 41 a 44 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a § 45 zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. S poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exek. poriadku konštatoval, že o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté v zákonnej lehote, nakoľko žiadosť nemala všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon. V niektorých sporoch (napríklad 1C 231/2012 - 6Er 78/2011, 1C 300/2012 - 6Er 618/2008) bolo poverenie vydané v zákonnej lehote, napriek tomu žalobca namietal nevydanie poverenia po lehote. V iných sporoch (napríklad 1C 185/2012 - 6Er 100/2009, 1C 261/2012 - 6Er 162/2009 k rozhodnutiu exekučného súdu po lehote došlo výlučným zavinením oprávneného/žalobcu, v ktorých oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie, t.j. zaslanie požadovaných dokladov pre súd o 60 dní z dôvodu značnej administratívnej náročnosti). V exekučných veciach týkajúcich sa sporov 1C/181/2012, 1C/183/2012, 1C/124/2012, 1C/136/2012, 1C/186/2012, 1C/207/2012, 1C/218/2012, 1C/282/2012, 1C/239/2012, 1C/252/2012 a 1C/328/2012 v dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Ani jedno rozhodnutie pritom odvolacím súdom zrušené nebolo. Poukázal, že o prípadných prietahoch v konaní neprináleží rozhodovať prvostupňovému súdu v rámci tohto konania. Pre takýto záver by žalobca musel disponovať rozhodnutím ústavného súdu, v danom prípade sa tak nestalo. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatoval, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neuniesol dôkazné bremeno.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže úspešná žalovaná nepreukázala vznik trov konania, rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že prejedнала

vec v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom. Namietal ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobca tvrdí, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobcu na súdnu ochranu. Nemal možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietal ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkal súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mal mať žalobca možnosť vyjadriť sa. Argumentoval ďalej, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe, mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkal nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy sa súd zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobcu o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako chýbajú dôvody aj pri nemajetkovej ujme.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.2.2016 o 9.25 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 3.2.2016 v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca konkrétne namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 28.5.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 28.5.2015 bolo doručené žalobcovi, jej právnomu zástupcovi aj žalovanej tiež dňa 21.5.2014.

Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

Dňa 23.5.2014 bola súdu doručená žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorej uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o nevyľúčení sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto podanú sťažnosť navrhol zároveň prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jej ústavnej sťažnosti a z tohto dôvodu navrhol aj zrušiť pojednávanie.

Vyššie uvedené dôvody žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležité dôvody v zmysle ust. § 119 ods. 1 O.s.p., preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 28.5.2014 súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom celého súdneho spisu, vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Jana Gargulová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 5NcC/56/2012-15.

Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených na tomto súde, ako sú vyššie označené a ako sú špecifikované aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmal zákonnosť rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j., či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj ústavného súdu vo veciach I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011, atď., teda povinnosťou súdu ex offo bolo preskúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Ak takto postupoval, nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Správny je aj záver súdu o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí, ktorými sú uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v exekučných konaniach.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorými boli žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu zamietnuté, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žiadosti o udelenie poverenia.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V exekučných veciach v tých prípadoch, kedy súd zistil rozpor exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, z ktorého dôvodu zamietol žiadosť o udelenie poverenia, teda nebol viazaný lehotou 15 dní v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázal, že by jeho sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Vyššie uvedený záver o nepreukázaní existencie žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa vzťahuje aj k rozhodnutia, v ktorých rovnako žalobca namieta prieťahy v konaní, spočívajúce vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty a v rozhodnutí o zmene súdneho exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku je záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu a nepreukázaní existencie nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach, a teda záver o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobkyni v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., vecne správny.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalobcu, že súd neprihliadol na ním predložený dôkaz o výške škody - znalecký posudok a nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s týmto predloženým znaleckým posudkom.

K ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu neexistencie dôvodu na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1,2 O.s.p., keďže v čase rozhodovania súdu už bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/56/2012 zo dňa 22.10.2012.

Nenáležitá je aj odvolacia námietka žalobcu, že súd bol povinný o jej návrhu na prerušenie konania rozhodnúť osobitne pred samotným rozhodnutím vo veci samej. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, pričom žalobca na svojom návrhu na prerušenie napriek tomu trval, preto súd bol povinný o tomto návrhu rozhodnúť. Tým, že o tomto návrhu rozhodol až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, neodňal žalobcovi právo podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, pretože odvolanie je prípustné proti výroku, ktorým súd rozhodoval o tomto návrhu a toto svoje právo žalobca aj realizoval v odvolaní proti rozsudku. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a nenáležitá je preto odvolacia námietka o zbavení možnosti žalobcu podať opravný prostriedok proti svojmu rozhodnutiu. Keďže odvolací súd nezistil dôvody pre prerušenie konania, nemožno súdu prvého stupňa vytýkať nesprávny právny postup, ak nevyhovel návrhu na prerušenie konania, ďalej vo veci pokračoval a vo veci rozhodol.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, a teda súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013 (č.l. 40 spisu) a následne bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu dňa 18.2.2013.

Za tejto situácie žalobca mal dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené (6.2.2013), neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b/ ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Pokiaľ žalobca namieta, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdal sama tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením všetkých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorých je namietaný nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie. Rovnako nenáležitá je aj

námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsahnutými v exekučných spisoch Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré aj špecifikoval ich spisovými značkami.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo účastníci nenavrhli, aby sa o nich rozhodlo (§ 224 ods.1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.